

TOAMNA MEA...

Danab

În inim-al tău nume eu, am prins
O toamnă.. care vîi doinînd în vale
Și n-aș mai vrea, vreodat să te desprînzi
Că-mi dai mereu doar străluciri pe cale

Aș vrea cu mine să rămîi mereu
Să fie anu-ntreg.. o toamnă, doar
Cu pînguiri aduse în antreu,
Care sfîrșesc la micul aprozar...

Mă bucuri ani de ani ce trec la rînd
Și apoi pleci... - Așa ți-e dat în viață
Dar trece anul.. și-atunci vrînd nevrînd
Ne întîlnim la struguri din dulceață

Aș vrea ca să te țin în palma mea
Să nu te las ca să mai pleci vreodată!
Dar toamna, îmi șoptește-acum așa
Cu glas de doină, sfîntă și curată:

"-Tu vrei ca să mă ții în palma ta
Că-ți plac foșnirea frunzelor sublime
Chiar de mă prinzi.. să știi.. nu vei putea
Ca să mă ții copile pentru tine...

Căci anii trec.. se duc și nu mai vin
Iar soarele.. răsare și apune..
În viață e necaz.. și e senin..
Dar toamna-n mîna ta, nu o poți ține..

Doar cîntul doinelor care se-aud
În turmele de oi ce plec la vale
În glasul codrului foșnînd tăcut
Și-n șopotiri cu glasuri de izvoare

În vîi de aur, strugurii s-au copt...
O, vino! Și te bucura în soare
Căci a mea vreme trece... și nu pot
Să stau în mîna ta... și-atît mă doare,

Că vin așa cum este scris de sus
O dată-n an cu bogății la tine..
Eu știu că mă iubești! Iubesti, nespus...

Dar plec mereu..mereu! C-asa e bine!

Și nu, numele meu în palma ta
Ci roada mea, tu să o porți cu tine
Privind mereu spre zări, m-aș bucura
De-ai să m-aștepti și anul care vine!"

30.09.2015

Daniela Banita